Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Angela Ciubotaru)
Dosarul nr. 2r-1189/25 (2-25062286-02-2r-16062025)

D E C I Z I E

30 octombrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ruxanda Pulbere
Judecătorii: Roman Pascari și Constantin Roșca

examinând fără participarea părților, recursul declarat de administratorul OCN „Credit Comod" SRL, Tatiana Belokovilskaia,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2025, prin care s-a refuzat în confirmarea tranzacției de împăcare nr. 1681/T/25 din 22.01.2025 încheiată între OCN „Credit Comod" SRL și Didenco Marina, contrasemnată de către mediatorul Victor Cojocari,

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

La 02.05.2025, OCN „Credit Comod" SRL s-a adresat cu o cerere instanței de judecată împotriva lui Didenco Marina, solicitând confirmarea tranzacției de împăcare nr. nr. 1681/T/25 din 22.01.2025 încheiată între OCN „Credit Comod" SRL și Didenco Marina, contrasemnată de către mediatorului Victor Cojocari și eliberare a titlului de executare silită.

În susținerea cererii a menționat că la 22.01.2025 în rezultatul medierii a fost încheiată tranzacția nr. 1681/T/25, consemnată de mediatorului Victor Cojocari. Obiectul tranzacției a constituind rezolvarea pe cale extrajudiciară a litigiului dintre OCN „Credit Comod" SRL și Didenco Marina privind încasarea datoriei conform contractului de credit nebancar.

Însă, din motivul că debitorul Didenco Marina nu și-a executat corespunzător angajamentele asumate din tranzacția de mediere, or, din momentul semnării acesteia Didenco Marina nu a efectuat nici o achitare prevăzută de graficul stability.

Astfel, a solicitat confirmarea tranzacției de mediere nr. 1681/T/25 din 22.01.2025 și eliberarea titlului executoriu.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2025, s-a refuzat în confirmarea tranzacției de împăcare nr. 1681/T/25 din 22.01.2025 încheiată între OCN „Credit Comod" SRL și Didenco Marina, contrasemnată de către mediatorul Victor Cojocari.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 28 mai 2025, administratorul OCN „Credit Comod" SRL, Tatiana Belokovilskaia a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii primei instanțe și pronunțarea unei noi decizii, prin care a soluționa problema în fond și a confirma tranzacția de împăcare nr. 1681/T/25 din 22.01.2025 prin mediere și emiterea titlului de executare silită.

Argumentele recurentului:

În argumentarea cererii de recurs, recurentul a invocat că nu este de acord cu încheierea instanței de fond și o consideră total neîntemeiată, abuzivă, ilegală cu interpretarea total eronată a normelor de drept, cu crearea unui precedent periculos pe viitor în toate procedurile de mediere în conformitate cu prevederile Legii Nr. 137 din 03.07.2015 cu privire la mediere, art. 1917-1920 al Codului civil, cu prevederile Legii 202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori şi acordul voinței libere de exprimare întru prevenirea unui proces civil între părți.

Or, prin interpretarea eronată a legislației, instanța a creat un precedent periculor care permite și crează toate premisele necesare pentru debitori să se eschiveze de la executarea obligațiilor din tranzacțiile cu privire la mediere consemnate de mediatori și pune la îndoială lucrul mediatorilor care îşi desfășoară activitatea în strictă conformitatre cu legislația.

Cu referire la caz, susține că potrivit contractului de credit nebancar nr. 2404011363 din 10 iunie 2024, OCN „Credit Comod" SRL a acordat debitorului Didenco Marina un credit în valoare de 20 000 (douăzeci mii) lei pe un termen de 36 luni. Asfel, prin dispoziția de plată de casă nr. 59 din 10.06.2024 debitorului Didenco Marina i-a fost eliberată integral suma de 20 000,00 (Douăzeci mii) lei.

Reține că debitorul Didenco Marina, conform graficului de rambursare a contractului de credit nebancar nr.2404011363 din 10 iunie 2024, semnat în aceiaşi zi, urma să achite lunar cîte 1070,52 (una mie şaptezeci,52) lei, însă de la data semnarii contractului de credit nebancar nr. 2404011363 din 10 iunie 2024 şi pină la data de 08.11.2024 mereu achita cu întîrziere ratele menționate în contract, iar din data de 08.11.2024 pînă la data 20.01.2025 nu a efectuat nici o achitare. În

urma discuțiilor cu Didenco Marina s-a constatat că are dificultăți în a achita ratele și că pe viitor va efectua plăți la timp, solicitând găsirea unui compromis. OCN „Credit Comod" SRL, de comun acord între părți, au apelat la mediatorul Victor Cojocari, autorizat prin atestatul pentru desfăşurarea activității de mediator Nr. 162 din 14.02.2012 şi a Ordinului Ministerului Justiției Nr.572 din 20.12.2012.

Prin tranzacţia nr.1681/T/25 din 22.01.2025, OCN „Credit Comod" SRL a mers la unele facilități față de situația lui Didenco Marina, prin care, la pct. 4.1: - s-a încetat calcularea penalităților pentru fiecare zi de întîrziere, iar, penalitatea achitată trecea în contul datoriei/dobânzii contractuale, care la momentul încheierii tranzacției constituia 872,00 lei; - nu a solicitat rambursarea anticipată, dar a acordat debitorului acelaşi termen menționat în contractul de împrumut pentru achitarea datoriei;

Din anexa nr. 1 a contractului de credit nebancar nr. 2404011363 din 10 iunie 2024, se constată că Didenco Marina urma să achite o sumă totală cu dobîndă - 38.538,94 lei, însă ultima, la momentul semnării tranzacției a achitat numai 5.305,00 lei. Un calcul simplu: 38.538,94 lei - 5.305,00 lei = 33,233.94 lei. Deci suma datoriei, prin tranzacția de mediere are calcul precis, iar, suma nu depăşeşte suma contractului şi nu o lezează nicicum pe Didenco Marina, invers i s-a iertat penalitatea şi s-a acceptat derularea mai departe a contractului la aceleaşi condiții.

Astfel, opinia judecătorului, precum că tranzacția incheiată între părți încalcă drepturile şi libertățile debitorului Didenco Marina, iar, simpla mențiune în tranzacție, că Didenco Marina acceptă datoria contractuală de 33233,94 lei, fără a specifica conținutul acesteia, nu convinge instanța, că drepturile Didenco Marina, în calitate de consumator, sunt respectate, nu este fondată, or la solicitarea instanței au fost prezentate acte, suplimentar actelor stabilite de art. 488 (2), inclusiv şi Contractul de credit nebancar nr. 2404011363 din 10 iunie 2024 şi al anexei acesteia, de unde se vede clar, că suma datoriei din tranzacție nu depăşeşte suma contractului, luând în considerație și suma achitată.

Invocarea debitorului Didenco Marina a faptului, că nu a executat tranzacția din motive justicative, care de fapt le menționează, nu sunt absolut temei de refuzare a confirmării tranzacției de nr.1681/T/25 din 22.01.2025 de către instanța de judecată.

Totodată, susține că instanța nu a luat în calcul, că debitorul Didenco Marina, nu a efectuat nici o plată din data de 08.11.2024 și până la data emiterii încheierii judecătoreşti 22.05.2025, pe un termen de 6,5 luni, iar, OCN „Credit Comod" SRL are şi ea obligații de plată a salariilor, impozitelor, etc. şi facilitarea instanțelor a debitorilor, pe motive neincluse în Legea nr. 202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori, contractul de credit sau a tranzacțiilor semnate - va perturba activitatea întreprinderii.

Mențiunea instanței privind aprecierea tranzacției ca un contract de credit nebancar camuflat, de asemenea nu este fondată, urmare a conformării tranzacţiei cerințelor Legii nr. 202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori şi anume restricțiile prevăzute la art. 15 alin (8), prin care, în cazul acordării creditelór pentru consumatori a căror sumă inițială debursată este de până la 50 de mii de lei (pentru linia de credit, valoarea de referință se va considera suma maximă stabilită în contractul de credit), se interzice:

a) efectuarea schimbărilor în clauzele contractuale respective, care, ca efect, măresc obligația pecuniară inițială a consumatorului;

b) pentru consumatorul care înregistrează întârzieri mai mari de 30 de zile în executarea obligaţiilor conform contractului de credit, încheierea oricăror alte acte juridice cu acelaşi consumator, care, ca efect, măresc obligația pecuniară totală a acestuia, până la stingerea obligației scadente de rambursare conform contractului de credit curent şi expirarea a cel puțin 10 zile lucrătoare de la această acțiune.

La cererea de recurs declarată partea intimată, fiind informată despre examinarea recursului, nu a prezentat referință și nu și-a expus opinia vis-a-vis de problema dedusă judecății.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost emisă la 22 mai 2025, fiind recepționată de recurent la data de 26 mai 2025, fapt confirmat la f.d.40.

Astfel, recursul declarat de administratorul OCN „Credit Comod” SRL, Tatiana Belokovilskaia împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2025, se consideră a fi depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile articolelor 423, 424 alin. (1) şi 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În acord cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

Din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei, Colegiul reține că la 02 mai 2025, OCN ,,Credit Comod" SRL a depus cerere împotriva lui Didenco Marina cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere și eliberarea titlului executoriu.

Iar, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2025, s-a refuzat confirmarea tranzacției de împăcare nr. 1681/T/25 din 22.01.2025 încheiată între OCN ,,Credit Comod" SRL și Didenco Marina, contrasemnată de către mediatorului Victor Cojocari.

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 28 mai 2025, administratorul OCN ,,Credit Comod" SRL, Tatiana Belokovilskaia a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2025, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii prin care să fie admisă tranzacția de mediere.

Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de recurs şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că soluţia instanţei de fond privind refuzul cererii privind confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere, este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.

Cadrul legal relevant speței sunt prevederile art. 1917 alin. (1) din Codul civil, tranzacţia este contractul prin care părţile previn un proces ce poate să înceapă, termină un proces început sau rezolvă dificultăţile ce apar în procesul executării unei hotărîri judecătoreşti. Potrivit alin.(2) al aceluiași articol, pentru încheierea tranzacţiei se cere capacitatea necesară de a dispune de obiectul tranzacţiei. Iar potrivit alin.(3), tranzacţia poate stipula o penalitate pentru cel care omite să o execute

Conform prevederilor art. 1919 alin. (1) din Codul civil, tranzacția este judiciară dacă a fost confirmată de către instanţa de judecată sau arbitrală competentă, conform normelor de procedură aplicabile. Dispoziţiile legale privind executarea silită a hotărîrilor arbitrale rămîn aplicabile. Alin.(2) prevede că tranzacţia este extrajudiciară dacă prin ea părţile au prevenit un proces ce putea să înceapă sau, deşi tranzacţionează asupra unui proces în desfăşurare, nu o prezintă instanţei de judecată sau arbitrale competente pentru confirmare. După confirmare în modul corespunzător, tranzacţia extrajudiciară devine tranzacţie judiciară. Potrivit alin.(3) contractul de tranzacţie extrajudiciară se încheie în scris. Iar potrivit alin.(4) în lipsă de dispoziţie contrară, dispoziţiile prezentului capitol se aplică atît tranzacţiei judiciare, cît şi tranzacţiei extrajudiciare.

Conform prevederilor art. 1920 alin. (1)-(5) din Codul civil, privitor la efectul tranzacţiei:

(1) Tranzacţia are între părţi autoritatea lucrului judecat.

(2) Tranzacţia extrajudiciară nu este susceptibilă de executare silită decît după:

a) admiterea acţiunii de executare silită a obligaţiei rezultate din tranzacţie de către instanţa competentă, la cererea părţii la tranzacţie;

b) confirmarea ei de către instanţa competentă, conform capitolului XLV din Codul de procedură civilă, la cererea părţii la procesul de mediere;

c) învestirea ei cu formulă executorie de către notar. Notarul va învesti tranzacţia cu formulă executorie, la cererea tuturor părţilor la tranzacţia încheiată, în cadrul procesului de mediere sau în afara procesului de mediere.

(3) Partea la tranzacţia extrajudiciară poate invoca tranzacţia extrajudiciară pe cale de excepţie fără a cere confirmarea ei.

(4) Dacă o parte are dreptul la rezoluţiunea tranzacţiei judiciare pentru neexecutarea obligaţiilor care rezultă din ea, rezoluţiunea nu se poate declara prin notificare unilaterală.

(5) Instanţa de judecată căreia i s-a cerut pronunţarea rezoluţiunii tranzacţiei judiciare este în drept să nu admită acţiunea dacă partea îndreptăţită poate să evite consecinţele neexecutării tranzacţiei prin obţinerea executării ei silite sau prin obţinerea de despăgubiri.

Conform prevederilor art. 487 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea de confirmare a tranzacţiei, prin care părţile previn un proces civil, şi de eliberare a titlului de executare silită se depune în scris de către partea procesului de mediere sau reprezentantul legal al acesteia la instanţa judecătorească de la domiciliul sau de la sediul pîrîtului.

Alin.(2) prevede că tranzacţiile încheiate în litigiile civile şi comerciale cu element de extraneitate se confirmă în condiţiile prezentului capitol dacă examinarea litigiului soluţionat prin tranzacţie este de competenţa instanţelor judecătoreşti ale Republicii Moldova şi executarea tranzacţiei, în tot sau în parte, urmează a fi efectuată pe teritoriul Republicii Moldova. Iar potrivit alin.(3), prezentul capitol se aplică în mod corespunzător şi procedurii de confirmare a tranzacţiilor încheiate nemijlocit de către părţi pentru a preveni un proces ce poate să înceapă.

Conform prevederilor art. 488 alin.(1)-(3) din Codul de procedură civilă, privitor la conținutul cererii de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil şi de eliberare a titlului de executare silită: (1) În cererea de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil şi de eliberare a titlului de executare silită se indică:

a) instanţa căreia îi este adresată cererea;

b) numele şi prenumele mediatorului care a mediat litigiul;

c) numele şi prenumele sau denumirea părţilor procesului de mediere, domiciliul sau sediul acestora, numerele de telefon/fax, adresa electronică şi alte date de contact;

d) data încheierii tranzacţiei;

e) solicitarea părţii interesate de a se confirma tranzacţia şi de a i se elibera titlul de executare silită a tranzacţiei;

f) după caz, datele de contact ale reprezentantului legal al reclamantului.

(2) La cererea de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil şi de eliberare a titlului de executare silită se anexează:

a) tranzacţia în original;

b) convenţia de mediere, dacă o astfel de convenţie a fost încheiată;

c) copia de pe procesul-verbal privind încetarea procesului de mediere;

d) după caz, actele ce atestă executarea parţială a tranzacţiei;

e) dovada de plată a taxei de stat şi a taxei de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr.213/2023.

(3) Dacă cererea a fost depusă cu încălcarea prevederilor prezentului articol, acesteia nu i se dă curs, în conformitate cu art.171.

Conform prevederilor art.489 Cod de procedură civilă, privind examinarea cererii de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil:

(1) Cererea de confirmare a tranzacţiei prin care părţile previn un proces civil se examinează în regim de urgenţă, în termen de 15 zile lucrătoare de la data depunerii, fără citarea părţilor. Instanţa trimite părţii care se opune executării benevole a tranzacţiei copiile de pe cererea de confirmare a tranzacţiei şi de pe materialele anexate, stabilind un termen pentru prezentarea referinţei.

(2) Dacă instanţa consideră necesar, aceasta convoacă părţile interesate pentru audieri, înştiinţîndu-le despre data, ora şi locul şedinţei, fără întocmirea procesului-verbal.

(3) Judecătorul refuză confirmarea tranzacţiei dacă aceasta, a) contravine legii ori încalcă drepturile, libertăţile şi interesele legitime ale persoanei, interesele societăţii sau ale statului; b) a fost încheiată cu încălcarea prevederilor Legii cu privire la mediere.

Conform prevederilor art. 25 alin. (1) din Legea cu privire la mediere, pot fi supuse medierii litigiile civile cu privire la drepturile şi obligaţiile care sânt sau pot face obiect de examinare în instanţa de judecată sau arbitraj şi de care părţile pot dispune liber prin tranzacţie, în condiţiile legii.

Conform prevederilor art. 32 alin. (1), (2) din Legea cu privire la mediere, tranzacția este acordul încheiat de părți și contrasemnat de mediator, ca urmare a procesului de mediere, prin care părțile consimt asupra soluționării amiabile a unui

litigiu. Tranzacția trebuie să corespundă condițiilor de valabilitate prevăzute de prezenta lege, Codul civil şi de alte acte legislative.

Raportând la caz prevederile legale sus menționate, Colegiul atestă că instanța de fond just a refuzat în confirmarea tranzacției din 22 ianuarie 2025, încheiată între OCN „Credit Comod" SRL și Marina Didenco, subsemnată de mediatorul Victor Cojocari, or, clauzele inserate sunt abuzive, contravin normelor imperative ale Legii, şi prin urmare, se constată o încălcare a principiilor fundamentale ale dreptului.

Colegiul reține că conform pct.4.2 al tranzacției enunțate, partea I, OCN „Credit Comod" SRL oferă un termen de achitare suplimentar pentru achitarea datoriei rămase în mărime totală de 33 233,94 lei, în 28 rate lunare consecutive, după cum este menționat în pct. 4.3 al tranzacției

Iar, conform pct. 4.3 al tranzacției, Partea II, Marina Didenco acceptă și se obligă să achite datoria în mărime de 33 233,94 lei, în 28 rate lunare consecutive, conform tabelului indicat în tranzacție.

Ulterior, a fost întocmit procesul-verbal de încetare a procedurii de mediere, semnat de mediatorul, Cojocari Victor.

Dispunând respingerea cererii recurs, Colegiul atestă că tranzacția contravine legii, încalcă drepturile, libertățile şi interesele legitime ale persoanei şi este în mod vădit inechitabilă.

Colegiul reține că conform prevederilor art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202 privind contractele de credit pentru consumatori, se interzice aplicarea oricăror plăți (inclusiv dobânzi, comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere și orice alt tip de plăți) aferente unui contract de acordare a creditului pentru consumator pe un termen mai mic de 2 ani și/sau în care suma inițială debursată este de până la 50 de mii de lei (pentru linia de credit, valoarea de referință se va considera suma maximă stabilită în contractul de credit), a căror valoare totală să depășească valoarea debursată conform contractului respectiv sau valoarea de intrare a bunului în contractul de leasing financiar.

Prin urmare, Colegiul remarcă, că protecția conferită consumatorului, permite instanței de judecată naționale să aprecieze din oficiu caracterul abuziv al unei clauze contractuale, în măsura în care este învestit cu formularea unei cereri întemeiate. Întrucît un asemenea examen presupune existenţa în prealabil a unui contract semnat de către cele două părţi care şi-a produs integral sau parţial efectele, este neîndoielnic că executarea pentru un anumit interval de timp a obligațiilor asumate de către consumator nu poate împiedica verificarea conținutului său de către instanţa de judecată. Iar, faptul că acest contract a fost executat integral sau parţial de consumator nu echivalează cu acceptarea integrală a conținutului acestuia, din moment ce el conține clauze abuzive.

La fel, Colegiul remarcă, că raţiunea derivă din poziția de inferioritate economică, juridică şi tehnică a consumatorului în raport cu comerciantul, inferioritate care se manifestă atât în ceea ce privește puterea de negociere, cât şi în ceea ce privește nivelul de informare. Această situație îl pune pe consumator în postura de a adera la condițiile redactate în prealabil de către comerciant fără a avea puterea de a influența conținutul lor.

Prin urmare, Colegiul punctează că prevederile art. 489 alin. (3) lit. a) din Codul de procedură civilă, denotă cert că judecătorul refuză confirmarea tranzacției dacă aceasta (...) încalcă drepturile, libertățile şi interesele legitime ale persoanei.

Colegiul evidențiază că încuviinţarea unei tranzacţii de împăcare şi eliberarea titlului executoriu nu este o simplă formalitate, iar judecătorul este obligat să verifice împrejurările expuse supra pentru a da putere de lucru judecat tranzacției de împăcare.

În baza art.60 al.(5) Cod de procedură civilă, judecătorul poate încuviinţa o tranzacţie de împăcare, dacă aceasta nu contravine legii şi nu încalcă drepturile, libertăţile şi interesele legitime altor persoane, interesele societăţii sau ale statului. Astfel, Colegiul conchide că instanța de fond just a refuzat cererii privind confirmarea tranzacției, or, tranzacția propusă nu corespunde legii.

Respingînd recursul instanţa de recurs pune în evidență faptul că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegaţiile recurentului.

Aşadar, din argumentele relatate şi ținând cont de faptul că încheierea primei instanţe este întemeiată şi legală, instanţa de recurs reiterează concluzia de a respinge recursul declarat şi a menţine încheierea instanței de fond.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de administratorul OCN „Credit Comod” SRL, Tatiana Belokovilskaia.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 mai 2025, emisă în cauza civilă la cererea formulată de OCN „Credit Comod” SRL către

Didenco Marina cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere nr. 1681/T/25 din 22.01.2025, cu eliberarea titlului executoriu al acesteia.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

judecătorul Ruxanda Pulbere

judecători Roman Pascari

Constantin Roșca